

วิจัยครั้งนี้ เดชะ: การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ของโรงเรียนสองภาษา และโรงเรียนทั่วไป : การศึกษาเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ (A COMPARATIVE ANALYSIS OF ENGLISH INSTRUCTIONAL MANAGEMENT MODELS IN SECONDARY SCHOOLS OF BILINGUAL AND GENERAL SCHOOLS: A QUALITATIVE AND QUANTITATIVE) อาจารย์ที่ปรึกษา:

ผศ.ดร.ธีรพันธุ์ สุวรรณมรรคา, อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ, 432 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา เปรียบเทียบ และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไป วิธีวิจัยที่ใช้เป็นแบบพรรณนาโดยระยะแรกเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบ พหุกรณ์ศึกษา กรณีศึกษา 2 แห่ง คือ โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นโรงเรียนสองภาษาและโรงเรียนทั่วไปที่มีการปฏิบัติเป็น เลิศ ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารและครุภัณฑ์สอนวิชาภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสองภาษา 43 โรงเรียน และโรงเรียนทั่วไป 43 โรงเรียน จำนวน 258 คน การสำรวจรับแบบสอบถาม และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ บรรยาย และสถิติทดสอบ ที่

ผลการวิจัย มีดังนี้

1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนสองภาษาที่มีการปฏิบัติที่ดีเป็นเลิศ มีความเชื่อใน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มีหลักการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ครุภัณฑ์สอนจัดทำและ ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้านหลัก 3 P's คือ ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) และ ขั้นนำไปใช้ (Production) โดยสอนด้วยภาษาอังกฤษตลอดชั่วโมง และเน้นการฝึกหัดรูปแบบ และวัสดุหลากหลายพัฒนาการและ ชีวิตของนักเรียน การบริหารวิชาการ มีแผนปฏิบัติงานวิชาการที่ชัดเจน หลักสูตรสถานศึกษากำหนดให้เรียน ภาษาอังกฤษระดับชั้นละ 3 รายวิชา การจัดชั้นเรียนมีห้องเรียนประจำ แต่ละห้องมีนักเรียน 34-37 คน โรงเรียนจัด ครุภัณฑ์ที่เป็นเจ้าของภาษา และส่งเสริมให้จัดทำแผนและเอกสารประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการสอนเสริม และให้มีการประเมินความสามารถภาษาอังกฤษจากหน่วยงานภายนอก ความสำเร็จของรูปแบบนี้ คือ นักเรียนมีผล การเรียนภาษาอังกฤษดี มีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่น มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก บัญหาคือ นักเรียนบางส่วนยังขาดความรับผิดชอบ และครุภัณฑ์สอนในภูมิปัญญาจังหวัดสองภาษา

2) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนทั่วไปที่มีการปฏิบัติที่ดีเป็นเลิศ มีความเชื่อ หลักการ วัตถุประสงค์ คล้ายคลึงกับโรงเรียนสองภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นแบบ 3 P เช่นเดียวกัน กิจกรรมที่เน้นคือการ มอบหมายงานให้ไปค้นคว้า และวัสดุจากชีวิตประจำวันของนักเรียน ส่วนการบริหารงานวิชาการ มีแผนปฏิบัติงานวิชาการที่ ชัดเจน หลักสูตรสถานศึกษากำหนดให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นละ 2 รายวิชา การจัดห้องเรียนให้ไว นักเรียนห้องละ 50-55 คน และให้เดินเรียน ความสำเร็จของรูปแบบนี้ คือ นักเรียนมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี และ มีทักษะในการค้นคว้า แล้วบูรณาการ และคิดวิเคราะห์ บัญหาคือ มีจำนวนนักเรียนมากต่อห้อง และนักเรียนบางส่วนยังขาด ความรับผิดชอบและตั้งใจเรียน

3) จากการเปรียบเทียบ 2 รูปแบบพบความแตกต่างที่หลักสูตร ผู้สอน และผลสำเร็จ กล่าวคือ โรงเรียนสองภาษากำหนดให้มีรายวิชาเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าโรงเรียนทั่วไป และมีครุภัณฑ์ของภาษาเป็นผู้สอน ผลสำเร็จ คือ นักเรียนในโรงเรียนสองภาษาสามารถทักษะทางภาษาอังกฤษดีและกล้าแสดงออกมากกว่าโรงเรียนทั่วไป

4) ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร และครุภัณฑ์สอน พนักงาน ภาระปฎิบัติในปัจจุบันของโรงเรียนสองภาษา และ โรงเรียนทั่วไปเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ แต่มีระดับการปฏิบัติที่น้อยกว่า โรงเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ

The objectives were to study, compare and survey the models of English Instructional management in secondary of bilingual and general schools. A mixed method research was employed. Starting with a multi case study of 2 secondary schools. One was a good practice bilingual school and the other a good practice general school. Then a survey research of 258 administrators and English teachers in 43 bilingual schools and 43 general schools was collected by a questionnaire and analyzed by description statistics and t-test.

The research findings were as follow:

1) In a good practice bilingual school, the English instructional management model believed in child centered, integrated instruction, and authentic assessment. The objective is to learn English for communication. Teachers plan and conduct the instruction according to 3P's principle. They were presentation, practice and production. The whole period was communicated in English and various exercises were employed. Students' development were evaluated through the students' learning products. The academic action plans were clearly established. The school curriculum required 3 English subjects per level. Each class consisted of 34-37 students in a permanent classroom. Native speaker teachers were arranged and supported to plan and produce teaching and learning materials together with extra activities. The school provided outsource for English ability tests. A great success of this model was students had high English achievement and were able to use English outstandingly. The students were confident and outspoken. Problems were some parts of students lacked of responsibility and a number of teachers were part time positions.

2) In a good practice bilingual school, the model had similar believes, principles and objectives to the bilingual school. Though the 3 P's instruction was used, the teachers emphasized on searching assignment and evaluated from students' learning products. The school provided a clear academic action plan. The school curriculum required 2 English subjects per level. There were 50-55 students per class. The success of this model was that students had good learning achievement, critical thinking and problem solving skills. Problems were parts of students had low responsibility and intention, and the class size was too large.

3) The two models were different in curriculum, teachers, and success. The bilingual school required more English subjects than the general school. Also, the school can provide native speaker teachers and its students had better English skill, and more confidence than students in general school.

4) The administrators and English teachers in bilingual school and general school indicated that their practice was along the English instructional management model of the bilingual school but at a lower level practice.